

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců
Mgr. Ing. Petra Šuránka a Mgr. Lenky Oulíkové ve věci

žalobkyně: **B. s.r.o.**, IČO: X,
sídlem X,

zastoupená advokátem JUDr. Jiřím Jarošem, Ph.D.,
sídlem Na Pankráci 449/11, 140 00 Praha 4,

proti

žalovanému: **Finanční úřad pro Středočeský kraj**,
sídlem Na Pankráci 1685/17, 140 00 Praha 4,

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 8. 2. 2017, č. j. 540682/17/2103-00540-
204524, č. j. 540533/17/2103-00540-204524, č. j. 540395/17/2103-00540-204524,
č. j. 540941/17/2103-00540-204524, č. j. 540872/17/2103-00540-204524
a č. j. 540763/17/2103-00540-204524,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) se žalobkyně domáhá zrušení shora označených rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadená rozhodnutí“). Jde o exekuční příkazy, jimiž byla nařízena daňová exekuce příkázáním pohledávek z účtů žalobkyně u R. a.s. číslo X, u M. M. B., a.s., číslo X, a K. b., a.s., číslo X a X k vymození nedoplatku 1 974 646 Kč dle zajišťovacího příkazu ze dne 8. 2. 2017, č. j. 536294/17/2103-00540-204524, a k vymození nedoplatku 481 237 Kč dle zajišťovacího příkazu ze dne 8. 2. 2017, č. j. 537194/17/2103-00540-204524.
2. Žalobkyně namítá, že výše uvedené zajišťovací příkazy, které jsou exekučním titulem, jsou nezákonné, neboť nebyly splněny předpoklady pro jejich vydání dle § 167 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), a proto považuje za nezákonné též exekuční příkazy vydané na jejich základě. Žalobkyně zejména nesouhlasí s tím, že by bylo možné očekávat doměření daně, neboť nevěděla a nemohla vědět o podvodném jednání společnosti C. I., s.r.o., s níž obchodovala. K tomu předkládá tvrzení a důkazy ohledně průběhu obchodní spolupráce. Současně zpochybňuje existenci důvodné obavy, že by daň, která nebyla dosud stanovena, byla v době její vymahatelnosti nedobytná nebo že by její vybrání bylo spojeno se značnými obtížemi. Namítá, že jí nelze klást k tíži, že nekumuluje finanční prostředky pro případ neuznání nároku na odpočet daně z přidané hodnoty. Poukazuje na to, že vydání zajišťovacích příkazů a následných exekučních příkazů její majetkovou situaci zhoršilo, a tím i snížilo pravděpodobnost úhrady daně. Odmítá, že by prodej traktorů indikoval, že se účelově zbavuje majetku. Má za to, že jí nelze klást k tíži, že její jednatelka zastupovala jako zmocněnec daňový subjekt, který byl zapojen do řetězce plátců obchodujících s řepkou a řepkovým olejem, v němž nebyla řádně odvedena daň.
3. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. Ve svém vyjádření poukazuje na to, že žalobní námítky směřují proti zákonnosti zajišťovacích příkazů, jejichž zákonnost však nelze v tomto řízení přezkoumávat.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

4. Soud po zjištění, že žaloba je včasná, podaná oprávněnou osobou a jsou splněny i další podmínky jejího věcného projednání napadená rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů vycházejí ze skutkového a právního stavu ke dni vydání napadených rozhodnutí (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.). Soud o věci rozhodl bez jednání, neboť účastníci s tímto postupem souhlasili (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).

Posouzení žalobních bodů

5. V dané věci je předmětem řízení posouzení zákonnosti napadených rozhodnutí, jimiž jsou exekuční příkazy, přičemž žalobce dovozuje jejich nezákonnost výlučně z nezákonnosti exekučního titulu.
6. Podle § 178 odst. 1 daňového řádu se daňová exekuce nařizuje vydáním exekučního příkazu, jímž je zahájeno exekuční řízení, přičemž příkázáním pohledávky z účtu poskytovatele platebních služeb je jedním z přípustných způsobů daňové exekuce vymezených v odstavci 5 téhož ustanovení. Předpokladem daňové exekuce je vykonatelný exekuční titul, jímž je i vykonatelný zajišťovací příkaz, kterým je stanoveno peněžité plnění [§ 176 odst. 1 písm. c) daňového řádu].

7. Jak vysvětlil Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 24. 11. 2004, č. j. 1 Afs 47/2004-75, „[j]e-li u správního soudu napadeno rozhodnutí vydané v další fázi řízení (v řízení exekučním), pak přirozeně soud může zkoumat jen samotnou existenci titulu a vhodnost zvoleného způsobu exekuce, poměr výše pohledávky k ceně exekucí postižené věci apod.“ Obdobně se k otázce přezkumu exekučního titulu Nejvyšší správní soud vyjádřil v rozsudku ze dne 26. 10. 2005, č. j. 2 Afs 81/2004-54, v němž vyslovil, že v exekučním řízení: „[m]ůže být následný soudní přezkum zaměřen zejména na vhodnost a proporcionalitu způsobu a rozsahu provedení exekuce, na vykonatelnost exekučního titulu, na jeho právní účinnost vůči povinnému apod., nikoliv již na přezkum důvodnosti samotného exekučního titulu. Soudní přezkum v těchto případech lze označit za do určité míry omezený a koncentruje se na případné ‚vybočení‘ z řádné a na principu proporcionality založené daňové exekuce.“
8. V řízení o žalobě proti exekučnímu příkazu tedy nelze zásadně přezkoumávat zákonnost samotného exekučního titulu, v daném případě zajišťovacích příkazů (viz též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2019, č. j. 2 Afs 392/2017-48). Jelikož žalobkyně v rámci žalobních bodů namítá pouze nezákonnost exekučních titulů, soud neshledal žalobní námítky důvodnými.

Závěr a náklady řízení

9. Vzhledem k tomu, že soud neshledal žalobní body důvodnými a ani nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, byla žaloba zamítnuta jako nedůvodná (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
10. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nebyla v řízení úspěšná, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení nevznikly žádné náklady převyšující náklady na běžnou administrativní činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 24. října 2019

Olga Stránská, v. r.
předsedkyně senátu